

Kanttekening aangaande de inhoud en enkele kromme uitspraken in zijn prediking

Dominee van Voorthuysen zei in zijn preken nogal eens, dat een geopenbaarde Christus nog geen toegepaste Christus is. 'Het zien van Christus' is nog géén 'hebben van Christus'. Deze bedoelde uitspraken behoeven mijns inziens een weinig nadere uitleg. De zaak die hij bedoelde was zuiver, maar echter onbijbels en krom uitgedrukt c.q. krom benoemd. Hij bedoelde hier eigenlijk mee dat een heenwijzing vanuit het Woord c.q. een ontsluiting vanuit het Woord naar Christus, nog geen toegepaste Christus is, maar hij gebruikte in zo'n geval helaas vaak het woord 'een openbaring van Christus', hetgeen Bijbels betekent, Christus door het zaligmakende geloof toegepast te hebben gekregen, middels de onwederstandelijke werking van de Heilige Geest. Het Bijbels 'zien van/op Christus, is namelijk een zien door het zaligmakende geloof, en dan is 'het zien wel degelijk het hebben', het deelachtig zijn van Christus, in en door een weg van recht en gerechtigheid. Ds. Du Marchie V. noemde soms ook de uitdrukking 'bedekte schuld is geen vergeven schuld', welke dus voortvloeien uit de voornoemde kromme uitdrukkingen als: 'een geopenbaarde Christus is nog geen toegepaste Christus'. Volgens Psalm 32 is bedekte schuld en vergeven schuld twee verschillende woorden betreffende één zaak.

Dus kort samengevat, gaat het hier dus meer om de belangrijke bedoelde zaken van de woorden, en wat minder om de woorden van de zaken. Maar nu zien we toch maar weer, hoe belangrijk het is om de bedoelde zaken op een Bijbelse wijze te verwoorden en te benoemen. Zakelijk en theologisch bedoelde ds. Du Marchie V. dus in zijn preken, dat wanneer een ziel de innerlijke rust was opgezegd, en deze ziel, na een lange weg van inwendig opknappen en reformeren voor God, door de ontdekkende en ontgrondende werking van de H. Geest, innerlijk krijgt te zien dat er werkelijk geen doen meer aan is, daar zijn schuld alleen maar dagelijks vermeerderd. Waarna de zondaar tot God gaat kermen of er dan misschien nog een andere Weg is waardoor hij zalig kan worden...? Hiertoe gaat God op Zijn bestemde tijd en op Zijn bestemde wijze, een Weg ontsluiten in Christus vanuit het Goddelijke Woord, welke echter nog buiten het bereik van de vluchtende zondaar ligt, vanwege dat Gods' heilige recht nog niet bevredigd is geworden. Dit nu, is de voornoemde en bedoelde heenwijzing naar Christus vanuit het Woord. Deze heenwijzing naar Christus vanuit het Woord, c.q. ontsluiting in Christus vanuit het Woord, noemde ds. Du Marchie V., een openbaring van Christus. Hetgeen dus zakelijk goed bedoeld is, maar krom en niet op zijn plaats gezegd en benoemd is.

Zulk een Woord, en zulk een vernieuwde bemoediging geeft de vluchtende zondaar, op weg naar de Vrijstad, vernieuwde moed en kracht op de vluchtweg naar Christus Jezus en Zijn dierbaar reinigende Bloed, maar geeft nog geen innerlijke verlossing, want de ziel is innerlijk nog niet voor Gods' heilige recht gedaagd. "Want, Sion wordt door recht verlost, etc..."(Jes. 1:27) Pas na de doorleving van het verloren gaan door een weg van recht, wordt Christus van de Vader aan de verloren ziel van de zondaar geschonken, en wordt de ziel in Hem ingelijfd middels het zaligmakende geloof. Dit nu is een Bijbelse openbaring van Christus, welke ds. Du Marchie V. benoemde als de schenking van de Persoon van Christus. Denk in dit geval aan de moordenaar naast Christus, de stokbewaarder, de 3000 op de pinksterdag, de samaritaanse vrouw, de blindgeborene: *"En Jezus zeide tot Hem: En gij hebt Hem gezien, en Die met u spreekt, Dezelve is het. En hij zeide: Ik geloof, Heere! En hij aanbad Hem."*